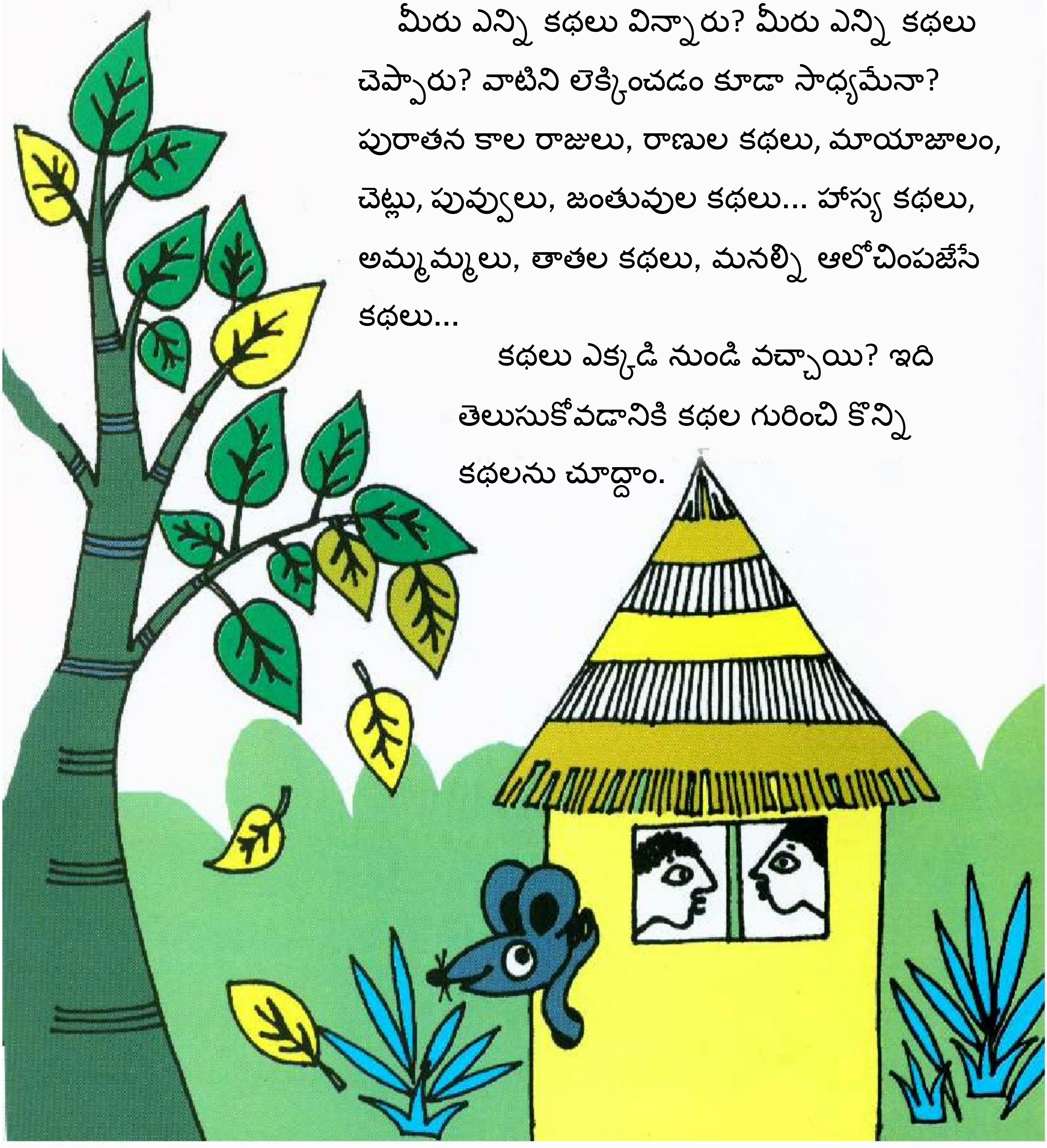
కథల కథ

కథలు! ఆహా, కథలు! వాటిని వినడానికి మనం ఎంతో ఇష్టపడతాం! వాటిని చెప్పడానికి మనం ఎంతో ఇష్టపడతాం! మనం ఆకలి, దప్పిక మరచిపోయేలా మంచి కథ చేస్తుంది. మంచి కథ నిద్రను కూడా పోగొడుతుంది!

మీరు ఎన్ని కథలు విన్నారు? మీరు ఎన్ని కథలు చెప్పారు? వాటిని లెక్కించడం కూడా సాధ్యమేనా? పురాతన కాల రాజులు, రాణుల కథలు, మాయాజాలం, చెట్లు, పువ్వులు, జంతువుల కథలు... హాస్య కథలు, అమ్మమ్మలు, తాతల కథలు, మనల్ని ఆలోచింపజేసే కథలు...

కథలు ఎక్కడి నుండి వచ్చాయి? ఇది తెలుసుకోవడానికి కథల గురించి కొన్ని కథలను చూద్దాం.

ఇది భారత దేశం నుండి వచ్చిన ఒక కథ:

ఒకసారి ఒక క్షురకుడు ఒక రహస్యాన్ని విన్నాడు. అతను దానిని తనలో ఉంచుకోటానికి ప్రయత్నించాడు. దాంతో అతని కడుపు ఉబ్బిపోయింది! చివరికి, అతను దానిని తన భార్యకు చెప్పాడు. ఎంత ఉపశమనం!

ఇప్పుడు ఆ రహస్యంతో అతని భార్య కడుపు ఉబ్బియింది. చివరికి, ఆమె కూడా ఎవరికైనా చెప్పాల్సి వచ్చింది. కానీ ఎవరు? ఆమె నేలలో ఒక గొయ్యి తవ్వి, రహస్యాన్ని దానికి గుసగుసగా చెప్పింది. తరవాత ఆమె ఆ గోతిని పూడ్చేసింది.

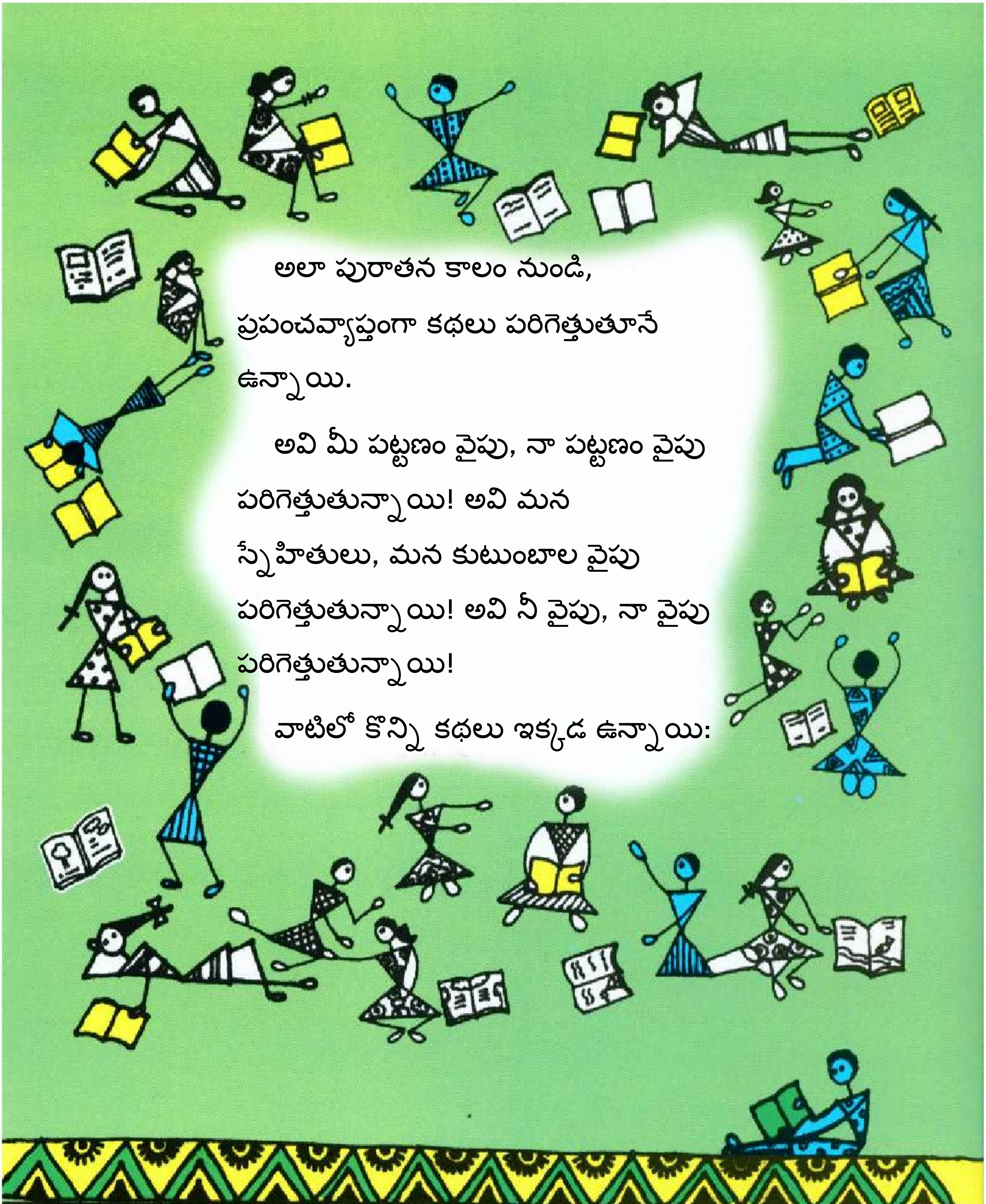
కాలం గడిచింది. రహస్యం రహస్యంగా ఉందా? లేదు! ఆమె తవ్విన గోతిలో ఒక వెదురు మొక్క పెరిగింది. సంవత్సరాల తరవాత, దానితో ఒక వేణువు చేశారు. దాని సంగీతం విన్న వారందరికీ ఆ రహస్యం తెలిసిపోయింది!

కథల గురించి మరొక కథ. ఇది ఆఫ్రికా నుండి వచ్చింది:

ఒకప్పుడు ఒక చిన్న ఎలుక ఉండేది. అది ఇళ్లలోకి చొరబడి పగుళ్లలో దాక్కునేది. అక్కడ కూర్చుని ఇళ్లలో నివసించే ప్రజల కథలను వినేది. ఈ కథలను ఎలుక చాలా ఇష్టపడింది. వాటిని చెట్టు కింద కలుగులో జాగ్రత్తగా దాచింది.

ఎలుక తన కథలను దాచిపెడుతుండగా ఒక టక్కరి నక్క చూస్తూ ఉంది. ఒక ఉదయం, నక్క ఆ కలుగుని తవ్వింది. అయ్యో! కథలు భయంతో వణికిపోయాయి! అవి కలుగు నుండి బయటపడి అన్ని వైపులకి పరిగెత్తాయి. పట్టణం గుండా పరిగెత్తుకుంటూ పొలాలు, గ్రామాలు, నగరాల్లోకి వెళ్లాయి...

అలా పురాతన కాలం నుండి, ప్రపంచవ్యాప్తంగా కథలు పరిగెత్తుతూనే ఉన్నాయి.

అవి మీ పట్టణం వైపు, నా పట్టణం వైపు పరిగెత్తుతున్నాయి! అవి మన స్నేహితులు, మన కుటుంబాల వైపు పరిగెత్తుతున్నాయి! అవి నీ వైపు, నా వైపు పరిగెత్తుతున్నాయి!

వాటిలో కొన్ని కథలు ఇక్కడ ఉన్నాయి:

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

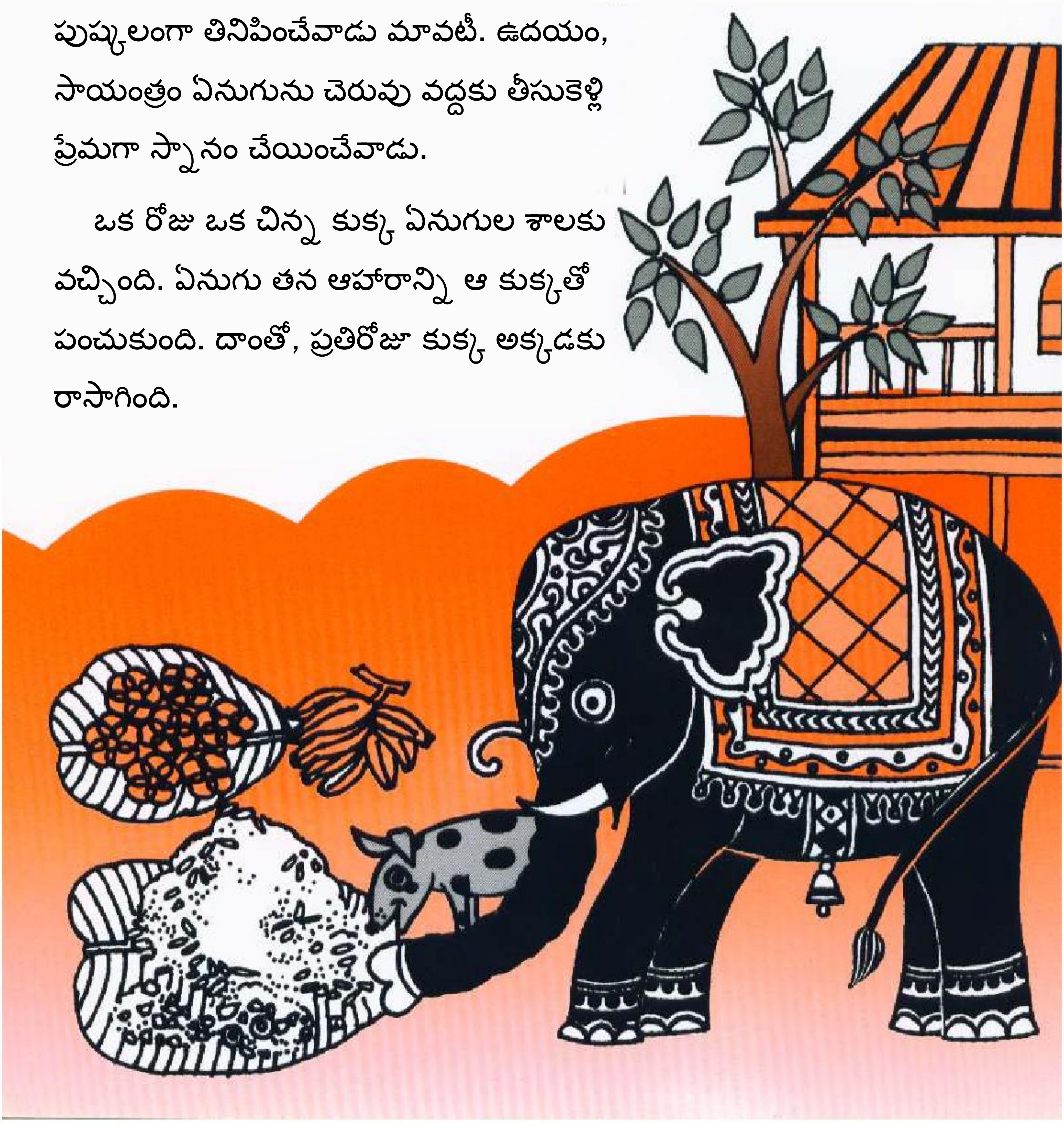
Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation
Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy

ఏనుగు, కుక్క

ఒకప్పుడు కాశీ రాజు బ్రహ్మదత్తుడికి ఇష్టమైన ఒక ఏనుగు ఉండేది. ఈ రాచ ఏనుగును రాజభవన మావటీ చూసుకునేవాడు.

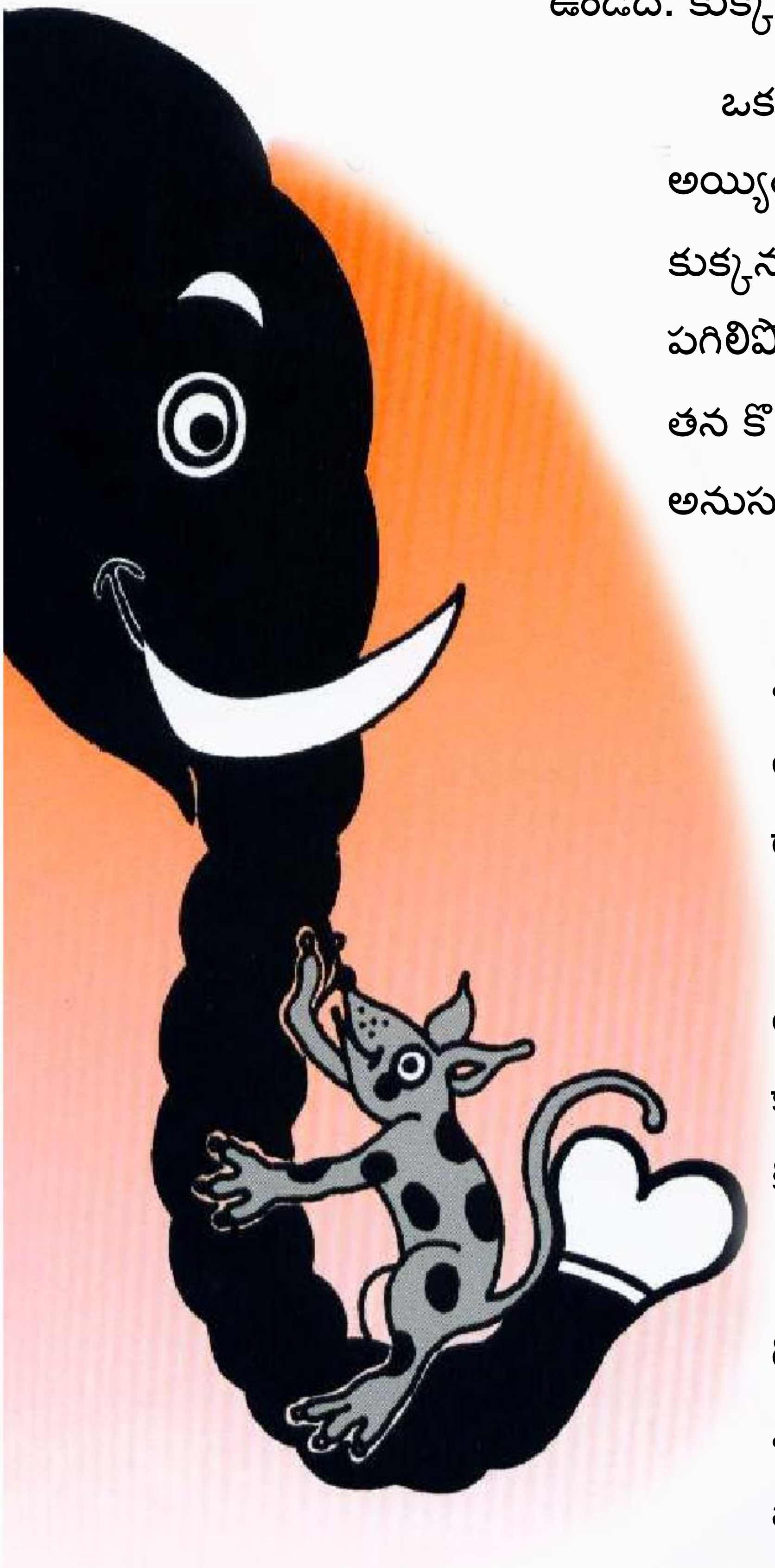
ప్రతిరోజు, ఏనుగుకు ఆరోగ్యకరమైన ఆహారం పుష్కలంగా తినిపించేవాడు మావటీ. ఉదయం, సాయంత్రం ఏనుగును చెరువు వద్దకు తీసుకెళ్లి ప్రేమగా స్నానం చేయించేవాడు.

ఒక రోజు ఒక చిన్న కుక్క ఏనుగుల శాలకు వచ్చింది. ఏనుగు తన ఆహారాన్ని ఆ కుక్కతో పంచుకుంది. దాంతో, ప్రతిరోజు కుక్క అక్కడకు రాసాగింది.

త్వరలోనే రెండు జంతువులు మంచి స్నేహితులు అయ్యాయి. అవి కలిసి తింటాయి, కలిసి స్నానం చేస్తాయి, కలిసి ఆడతాయి. ఏనుగు తొండం పైకి కుక్క ఎక్కుతుంది, ఏనుగు దానిని ఉయ్యాల ఊపుతుంది.

కుక్క తన దగ్గరకు వచ్చే వరకు ఏనుగు వేచి ఉండేది. కుక్క రాకపోతే ఏనుగు ఏమీ తినదు.

ఒక రోజు మావటీకి డబ్బు అవసరం అయ్యింది. ఏ దారీ లేక, అతను చిన్న కుక్కను అమ్మేశాడు. పాపం, కుక్క గుండె పగిలిపోయింది. కానీ అది ఏం చేయగలదు? తన కొత్త యజమానిని అది నిశ్శబ్దంగా అనుసరించింది.

దాంతో, ఏనుగు తినటం, తాగటం మానేసింది! అది చెరువుకి వెళ్లటం లేదు! తన శాల నుండి బయటకు రావటం లేదు!

మావటీ దానికి చెరకు, అరటిపండ్లు, రుచికరమైన ఆహారాలను ఇచ్చేవాడు. కానీ అది తల మరొకవైపుకి తిప్పి కొంచెం కూడా తినేది కాదు.

ఎటువంటి మార్పు లేకుండా ఒక రోజు గడిచిపోయింది. దాంతో, రాజు వద్దకు వెళ్లి అతనికి ఇష్టమైన ఏనుగు జబ్బుపడిందని మావటీ చెప్పాడు.

"దయచేసి వైద్యుడిని పంపండి!" అని మావటీ అడిగాడు.

అప్పుడు ఏనుగును చూడటానికి మంత్రిని పంపాడు రాజు. ఏనుగు శాలలోకి వెళ్లి దానిని పరిశీలించాడు మంత్రి. 'ఈ ఏనుగు బాధపడుతోంది. కానీ దానికి ఏ జబ్బూ లేదు. దానిని ఏదో ఇబ్బంది పెడుతూ ఉంది,' అని అతను అనుకున్నాడు.

చుట్టూ ఉన్నవారిని మంత్రి అడిగినప్పుడు, "ఏనుగుకు ఒక స్నేహితుడు ఉండేవాడు... ఒక కుక్క ఉండేది. వాళ్లు ఆడుకునేవారు," అని వాళ్లు చెప్పారు.

"కుక్క ఎక్కడ?" అని మంత్రి అడిగాడు. "ఒక అపరిచితుడు దానిని తీసుకుని వెళ్లాడు," అని వారు అన్నారు.

అప్పుడు రాజు దగ్గరకు వెళ్లి, "మీ ఏనుగు ఆరోగ్యంగా ఉంది. కానీ దాని మనస్సు కలత చెందుతోంది. దానికి ఒక స్నేహితుడైన కుక్క ఉండేది. మీ ఏనుగు తన స్నేహితుడి కోసం దిగులుపడుతోంది," అని మంత్రి చెప్పాడు.

రాజు వెంటనే, "ఏనుగు శాల నుండి కుక్కను తీసుకుని వెళ్లిన వ్యక్తి వెంటనే దానిని తిరిగి ఇవ్వాలి!" అని చాటింపు వేయించాడు.

దాంతో కుక్క కొత్త యజమాని దానిని వెంటనే తిరిగి ఇచ్చాడు. నేరుగా ఏనుగు వద్దకు కుక్క పరిగెత్తింది!

ఒకరినొకరు చూసి అవి ఎంత సంతోషించాయి! ఏనుగు కళ్ల నుండి ఆనందభాష్పాలు కారుతున్నాయి. అది తన తొండంతో కుక్కను ఎత్తి దాని విశాలమైన తలపై మెల్లగా పెట్టింది.

అప్పుడు రుచికరమైన ఆహారంతో మావటి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. కానీ ఏనుగు తినలేదు! మావటి దానిని ప్రలోభ పెట్టలేకపోయాడు!

కుక్క తినటం పూర్తైన తరవాతే ఏనుగు తినడం ప్రారంభించింది.

తిన్న తరవాత, ఇద్దరు స్నేహితులు కలిసి ఆడుకున్నారు.

జాతక కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

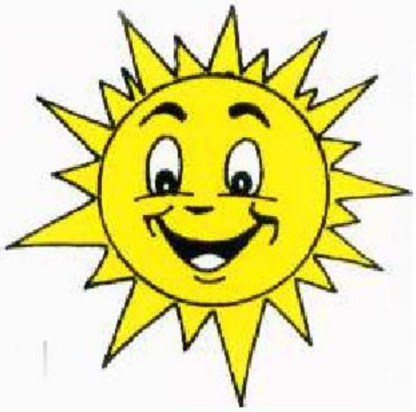
P. Saraswati V. Vijayakanthi

Telugu K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist Uma Krishnaswamy

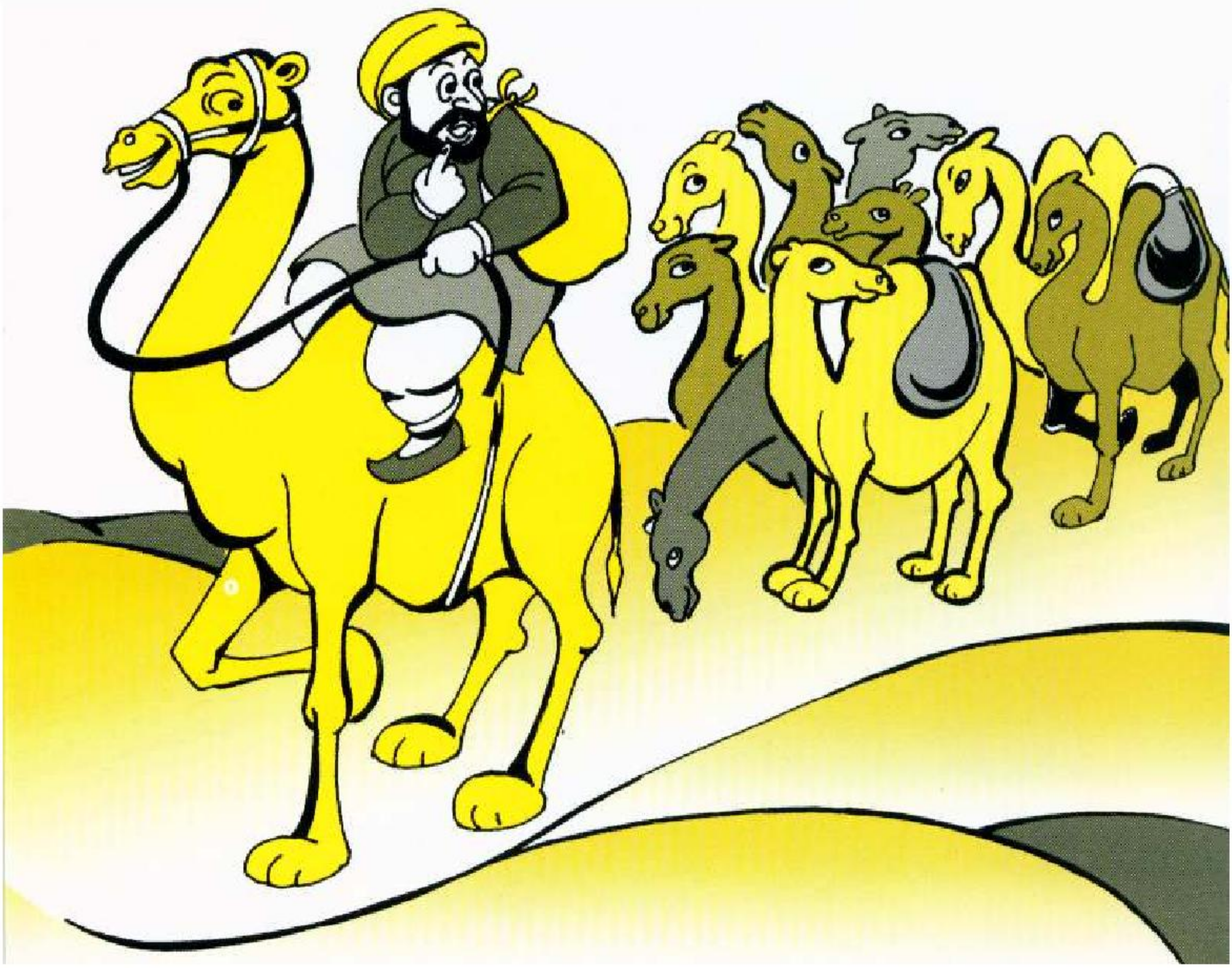
తొమ్మిదా, పదా?

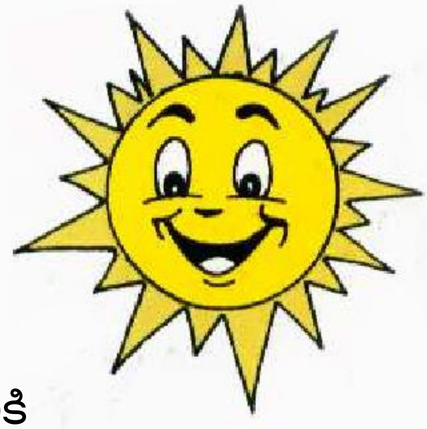
తన పది ఒంటెలతో ఒక వర్తకుడు ఎడారి గుండా ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. అతను ముందు ఒంటెపై ఎక్కాడు, మిగిలినవి వెనక వస్తున్నాయి.

కొంతసేపటి తరవాత అతను, "అన్ని ఒంటెలు వెనక వస్తున్నాయా?" అని అనుకున్నాడు. అతను వెనక్కి తిరిగి లెక్కించాడు: "ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు, ఐదు, ఆరు, ఏడు, ఎనిమిది, తొమ్మిది... అయ్యో! ఒక ఒంటె తప్పిపోయింది!"

వర్తకుడు కిందకు దూకి చుట్టూ వెతికాడు.

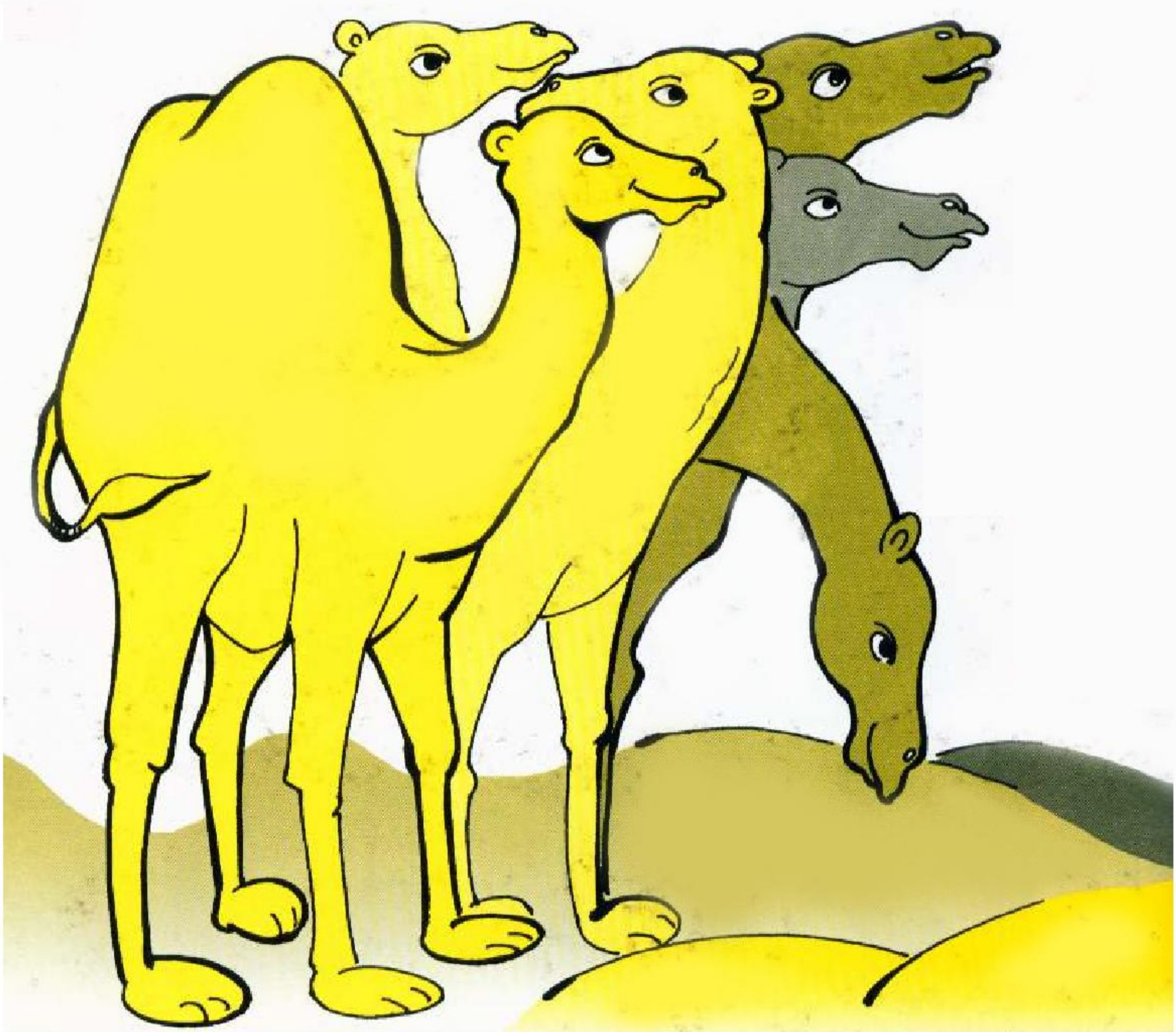
కానీ తప్పిపోయిన ఒంటె జాడ దొరకలేదు. 'నేను పొరబడ్డానేమో,' అని అతను అనుకున్నాడు. 'మళ్లీ లెక్కబెడతాను: ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు...'

ఈసారి పది ఒంటెలూ ఉన్నాయి!

హమ్మయ్య! వ్యాపారి తన ఒంటెను ఎక్కి ప్రయాణం కొనసాగించాడు. కొంతసేపటి తర్వాత అతను లెక్కించడానికి మళ్లీ వెనక్కి చూశాడు.

అయ్యో! మళ్లీ తొమ్మిది ఒంటెలే ఉన్నాయి!

వ్యాపారి అయోమయంలో పడ్డాడు. ఒంటెల సంఖ్య ఎందుకు మారుతోంది? అతను మళ్లీ కిందకు దిగి చుట్టూ వెతికాడు. కానీ తప్పిపోయిన ఒంటె కనిపించలేదు. అతను అలసిపోయి వెనక్కి వచ్చాడు.

'నేను పొరపాటు చేశానా?' అని అనుకున్నాడు. ఒంటెలను మళ్లీ లెక్క పెట్టాడు, 'ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు...' ఆశ్చర్యం! పది ఒంటెలూ ఉన్నాయి! "ఓహ్!" అతను అరిచాడు, "ఈ మండే ఎండకి నా తల తిరుగుతోంది."

అతను అలసిపోయి ముందు ఒంటెపైకి ఎక్కాడు. నెమ్మదిగా ఎడారిలో ముందుకు వెళుతున్నాడు. కానీ అతను ప్రశాంతంగా ఉండలేకపోయాడు.

'చివరిసారిగా లెక్కపెడతాను!' అని అనుకుని వెనక్కి తిరిగాడు - తొమ్మిది ఒంటెలే ఉన్నాయి!

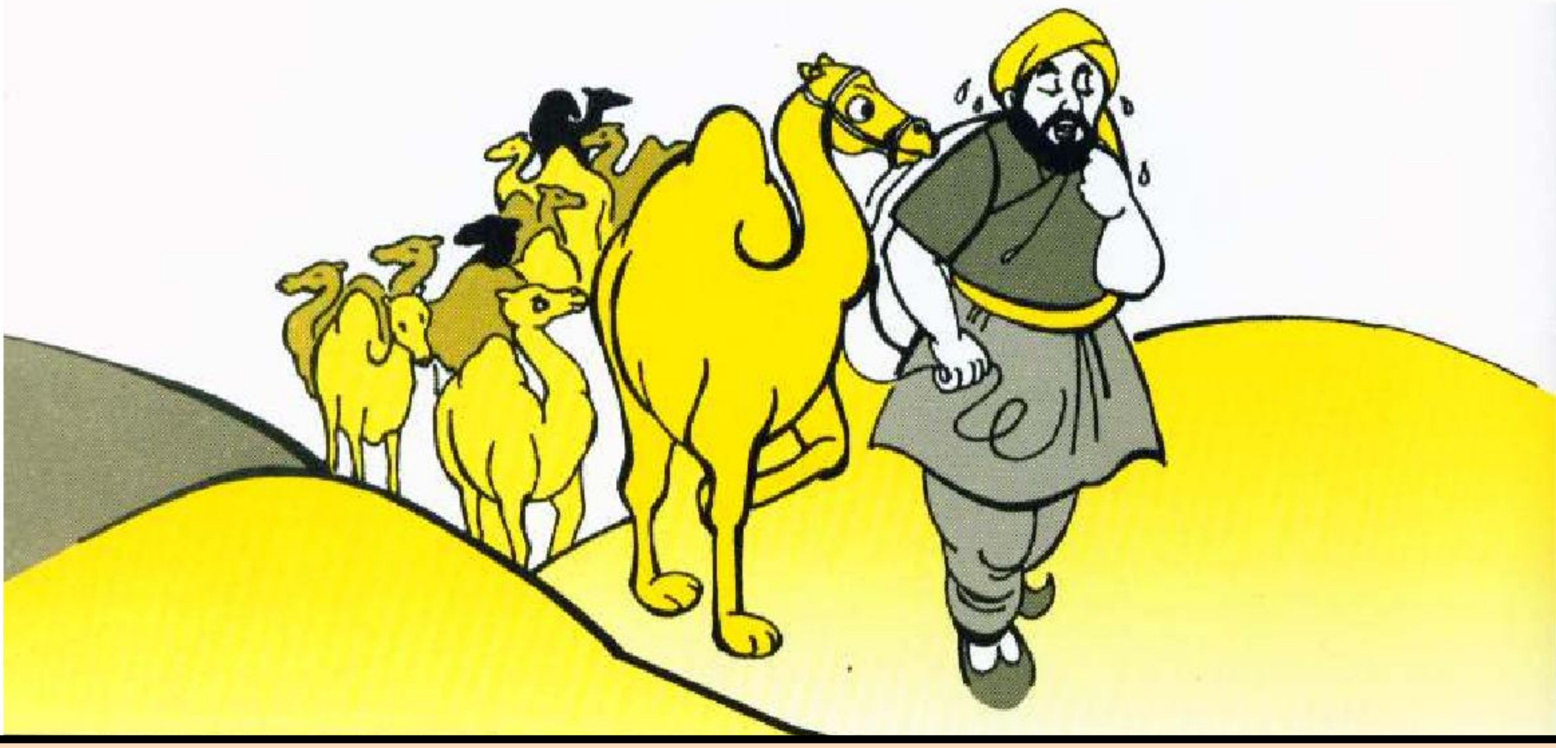

"ఒక్క ఒంటె ఎందుకు తప్పిపోతోంది?" ఎడారి గాలిని అడిగాడు. కానీ సమాధానం రాలేదు!

వ్యాపారి కిందకి దిగాడు. అతను వెనక్కి నడుస్తూ, "ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు, ఐదు, ఆరు, ఏడు, ఎనిమిది, తొమ్మిది, పది," అని లెక్కపెట్టాడు. ఈసారి ముందుకు నడుస్తూ, "ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు, ఐదు, ఆరు, ఏడు, ఎనిమిది, తొమ్మిది, పది," అని లెక్కపెట్టాడు.

సంతృప్తి చెంది, అతను ఇలా అనుకున్నాడు: 'నేను ఒంటె మీద ఉంటే, ఒక ఒంటె తప్పిపోతోంది. కానీ కిందకు దిగితే, పదీ ఉంటున్నాయి. కాబట్టి, నేను ఒంటెను ఎక్కను.' అతను ఒంటెల వైపు తిరిగి, "ఇప్పటి నుండి, మీతో పాటు నడుస్తాను!" అని ప్రకటించాడు.

మండుతున్న ఎండలో ఎడారిలో నడుస్తూ తన ప్రయాణం కొనసాగించాడు వ్యాపారి.

© Katha Jharna 2008

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

Telugu K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist S. P. Raju

మాయా పెన్సిలు

అనగనగా ఒక ఊరిలో ఒక తెలివైన బాలుడు ఉండేవాడు. అతనికి బొమ్మలు వేయటం ఇష్టం కాబట్టి అతన్ని అందరూ "ఆర్టీ" అని పిలిచేవారు.

ఆర్టీ చాలా బొమ్మలు గీశాడు. రాళ్లు, పుల్లలను పదునుపెట్టి నేలపై బొమ్మలు గీసేవాడు. ఊరిలోని అన్ని వీధులు ఆర్టీ బొమ్మలతో నిండిపోయాయి!

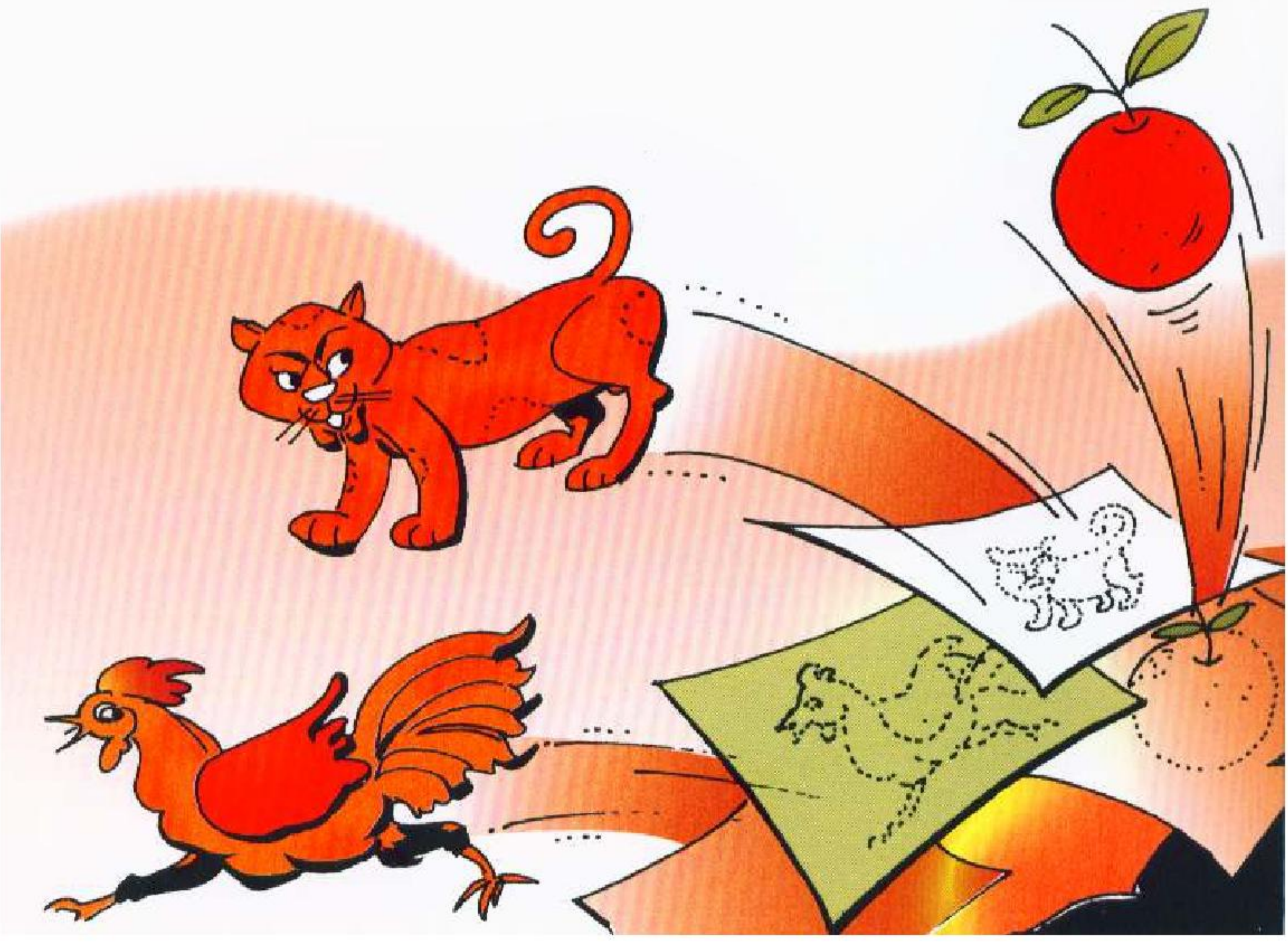
ఒక రోజు ఆర్టీ, 'నా దగ్గర పెన్సిల్ ఉంటే, ఎంతో అందమైన బొమ్మలు గీసేవాడిని!' అని అనుకున్నాడు. అకస్మాత్తుగా ఒక వృద్ధుడు అతని ముందు ప్రత్యక్షం అయ్యాడు. ఆ వృద్ధుడు ఆర్టీకి ఒక పెన్సిలు ఇచ్చాడు.

"నీ బొమ్మలను పేదలకు మాత్రమే ఇవ్వు," అని చెప్పి అతను అదృశ్యం అయ్యాడు.

ఆర్టీ చాలా సంతోషించాడు. అతను వెంటనే ఒక కోడిని గీశాడు. ఆశ్చర్యం! బొమ్మ నిజమైన కోడిగా మారింది! అతను పిల్లిని గీశాడు. బొమ్మ నిజమైన పిల్లిగా మారింది! ఆర్టీకి అంతా అర్థమైంది. అతని కొత్త పెన్సిలు ఒక మాయా పెన్సిలు!

ఆర్టీ ఒక బంతిని గీశాడు, అది పేజీ నుండి బయటకు గెంతింది. దగ్గరలో ఉంటున్న కొంతమంది పిల్లలకు ఆ బంతిని ఇచ్చాడు. అతను ఒక నోట్‌బుక్, బొంగరం, చొక్కా, పువ్వు, పండు గీశాడు. అవన్నీ నిజమైనవి అయ్యాయి. వాటిని పిల్లలకు ఇచ్చాడు.

ఇప్పుడు ఒక్క నిమిషం కూడా ఆర్టీ విశ్రాంతి తీసుకోవటంలేదు! చూడటానికి వెలుతురు ఉన్నంత వరకు, అతను గీసేవాడు. పేదవాళ్లు వచ్చినప్పుడు, వాళ్లు అడిగినవన్నీ ఆర్టీ గీసేవాడు. గీయడం అతను ఎప్పుడూ ఆపలేదు!

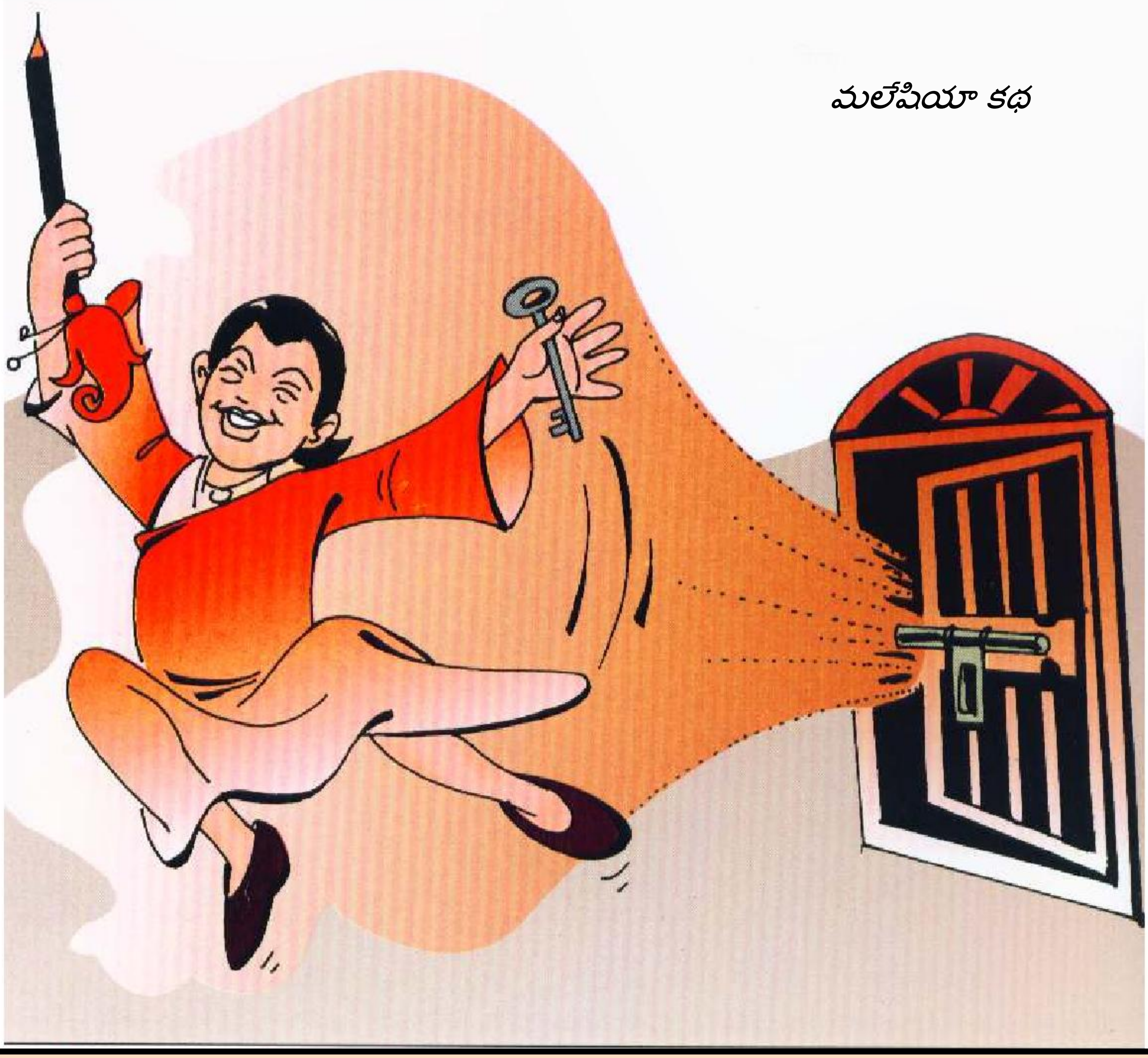
త్వరలోనే మాయా పెన్సిలు గురించి రాజు విన్నాడు. అతను ఆర్టీని పిలిచి, "బంగారు నాణేలతో నిండిన చెట్టును గీయి," అని ఆజ్ఞాపించాడు. "ఓ రాజా! నేను పేదల కోసం మాత్రమే గీస్తాను. మీ కోసం చెట్టు గీయలేను!" అంటూ ఆర్టీ నిరాకరించాడు.

రాజుకి కోపం వచ్చింది. "అతన్ని బంధించండి!" అని ఆదేశించాడు.

ఆర్టీని జైలు గదిలో బంధించారు. కానీ అతను అక్కడ ఊరికే ఉన్నాడా? లేదు! అతను తన మాయా పెన్సిలుతో ఒక తాళం చెవి బొమ్మ గీశాడు.

చూడండి! తను జైలు గది తలుపు తెరిచాడు! ఇప్పుడు అతను స్వేచ్ఛగా వెళ్లిపోతున్నాడు!

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist S. P. Raju

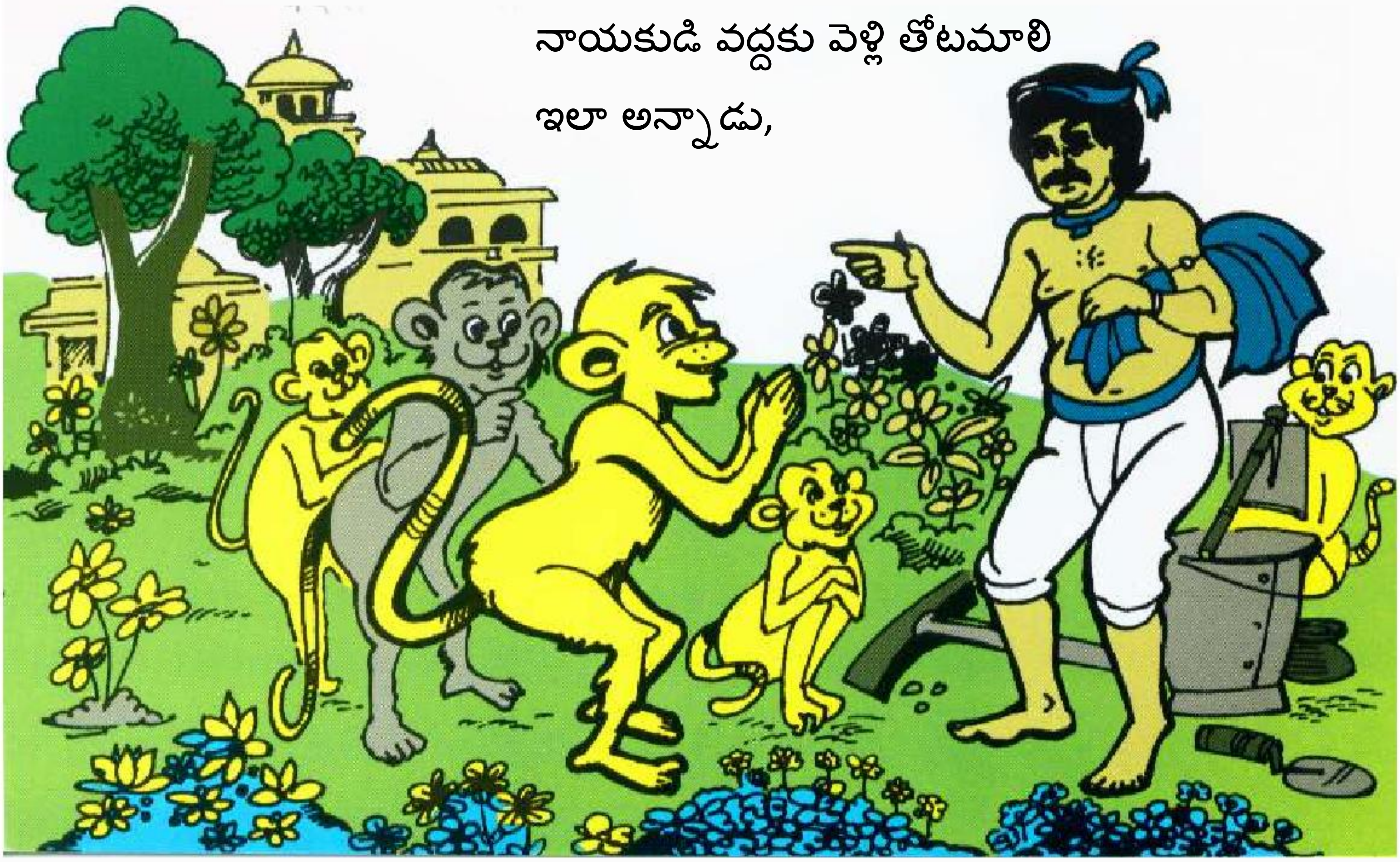
05

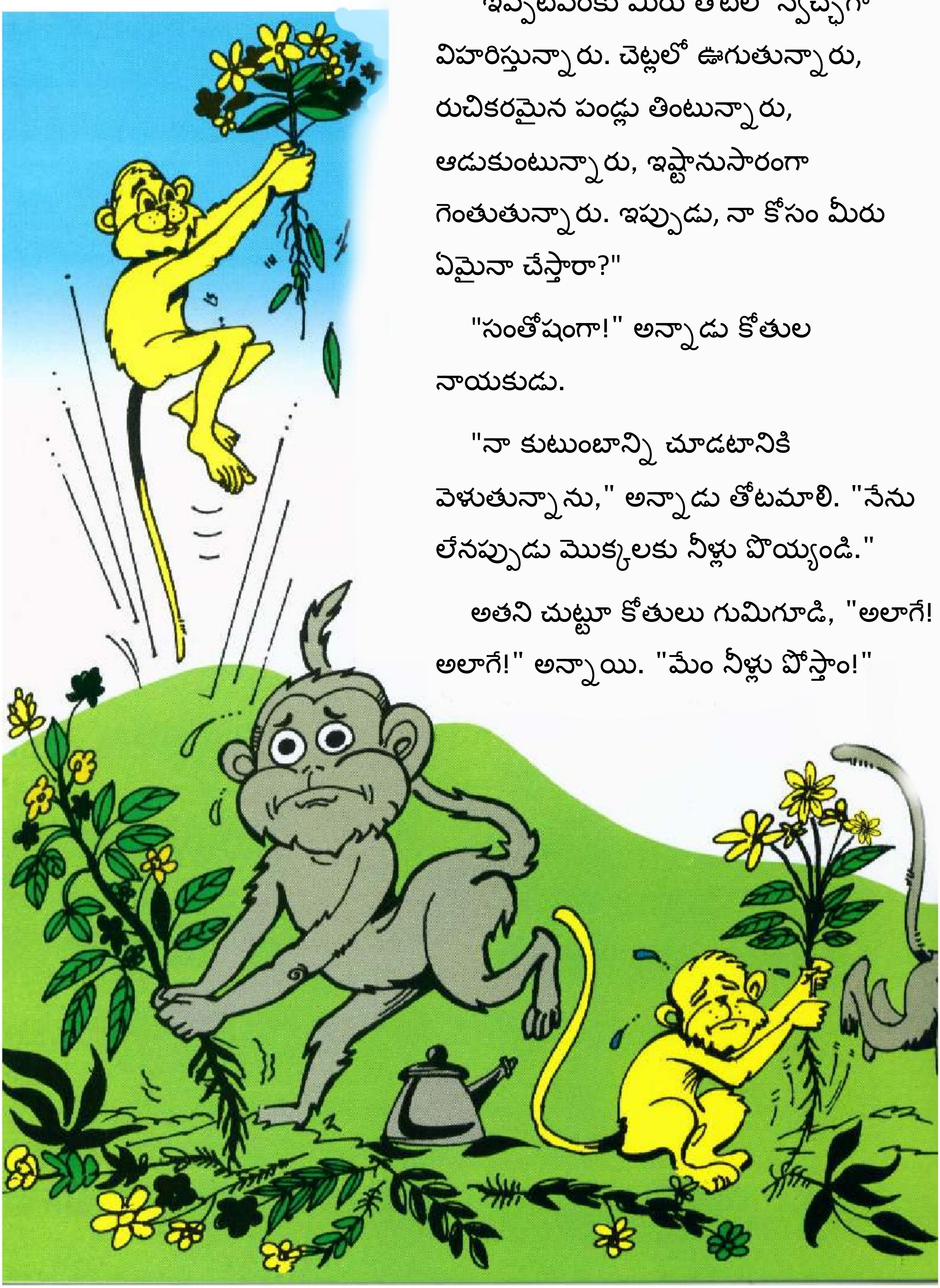
తోటమాలి కోతులు

అనగనగా ఒక రాజు తన ప్రజలందరికీ సెలవు ప్రకటించాడు. రాజభవన పనివాళ్లకు కూడా సెలవు ఇచ్చారు. వాళ్లందరూ తమ పనులు ముగించుకుంటూ, బహుమతులు కొంటూ, సంచులు సర్దుకుంటూ హడావిడిగా ఉన్నారు. త్వరలోనే సిబ్బంది గదులు ఖాళీ అయ్యాయి.

రాజభవన తోటమాలి మాత్రమే సంకోచించాడు. 'నేను వెళితే అన్ని మొక్కలు ఎండిపోతాయి,' అని అతను అనుకున్నాడు. అయినప్పటికీ తన కుటుంబాన్ని చూడాలని అతనికి ఉంది! హ్మ్మ్... ఒక దారి ఉందనుకుంటా...

రాజు తోటలో కోతుల గుంపు ఉండేది. ఆ గుంపు నాయకుడి వద్దకు వెళ్లి తోటమాలి ఇలా అన్నాడు,

"ఇప్పటివరకు మీరు తోటలో స్వేచ్ఛగా విహరిస్తున్నారు. చెట్లలో ఊగుతున్నారు, రుచికరమైన పండ్లు తింటున్నారు, ఆడుకుంటున్నారు, ఇష్టానుసారంగా గెంతుతున్నారు. ఇప్పుడు, నా కోసం మీరు ఏమైనా చేస్తారా?"

"సంతోషంగా!" అన్నాడు కోతుల నాయకుడు.

"నా కుటుంబాన్ని చూడటానికి వెళుతున్నాను," అన్నాడు తోటమాలి. "నేను లేనప్పుడు మొక్కలకు నీళ్లు పొయ్యండి."

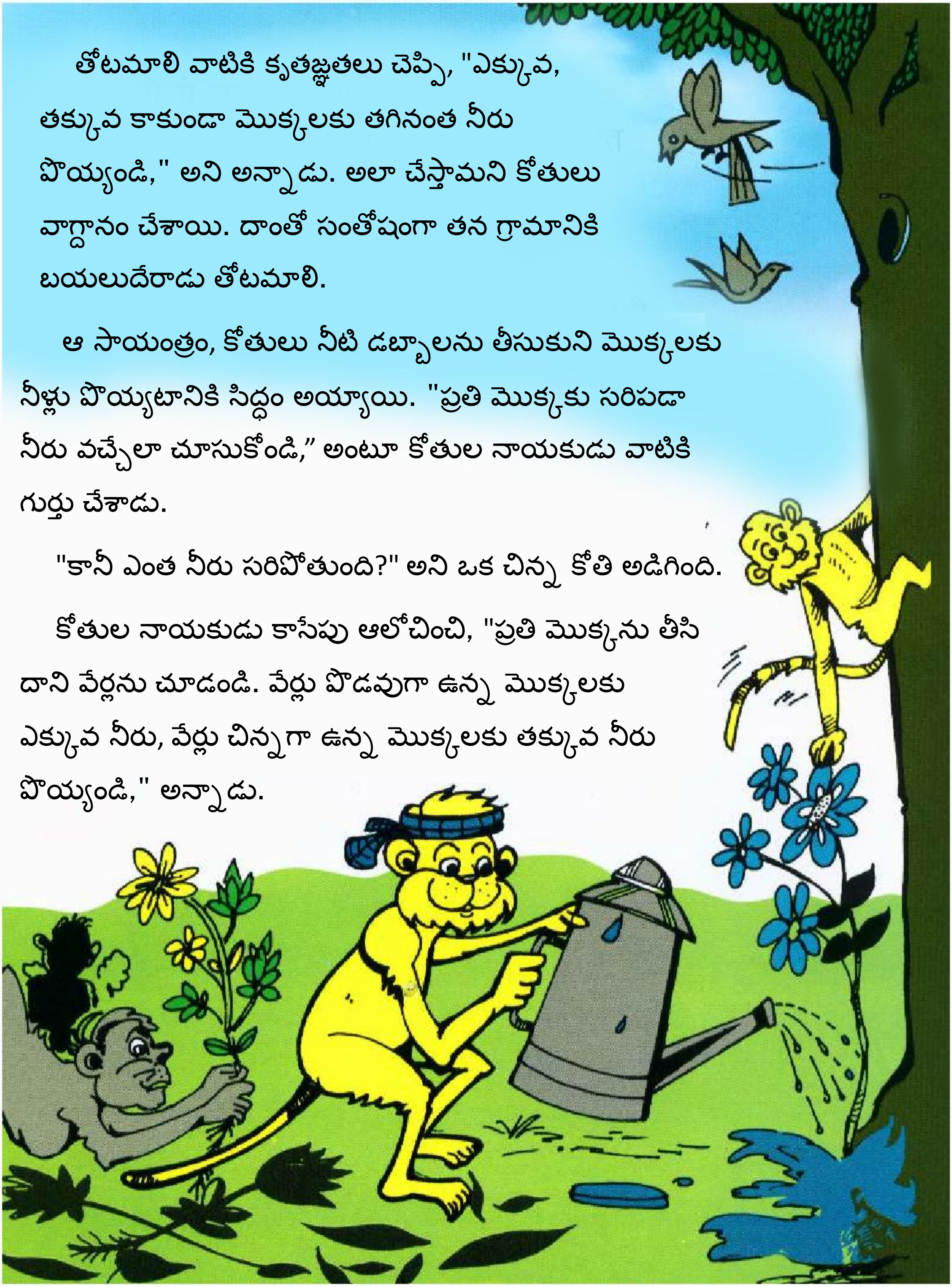
అతని చుట్టూ కోతులు గుమిగూడి, "అలాగే! అలాగే!" అన్నాయి. "మేం నీళ్లు పోస్తాం!"

తోటమాలి వాటికి కృతజ్ఞతలు చెప్పి, "ఎక్కువ, తక్కువ కాకుండా మొక్కలకు తగినంత నీరు పొయ్యండి," అని అన్నాడు. అలా చేస్తామని కోతులు వాగ్దానం చేశాయి. దాంతో సంతోషంగా తన గ్రామానికి బయలుదేరాడు తోటమాలి.

ఆ సాయంత్రం, కోతులు నీటి డబ్బాలను తీసుకుని మొక్కలకు నీళ్లు పొయ్యటానికి సిద్ధం అయ్యాయి. "ప్రతి మొక్కకు సరిపడా నీరు వచ్చేలా చూసుకోండి," అంటూ కోతుల నాయకుడు వాటికి గుర్తు చేశాడు.

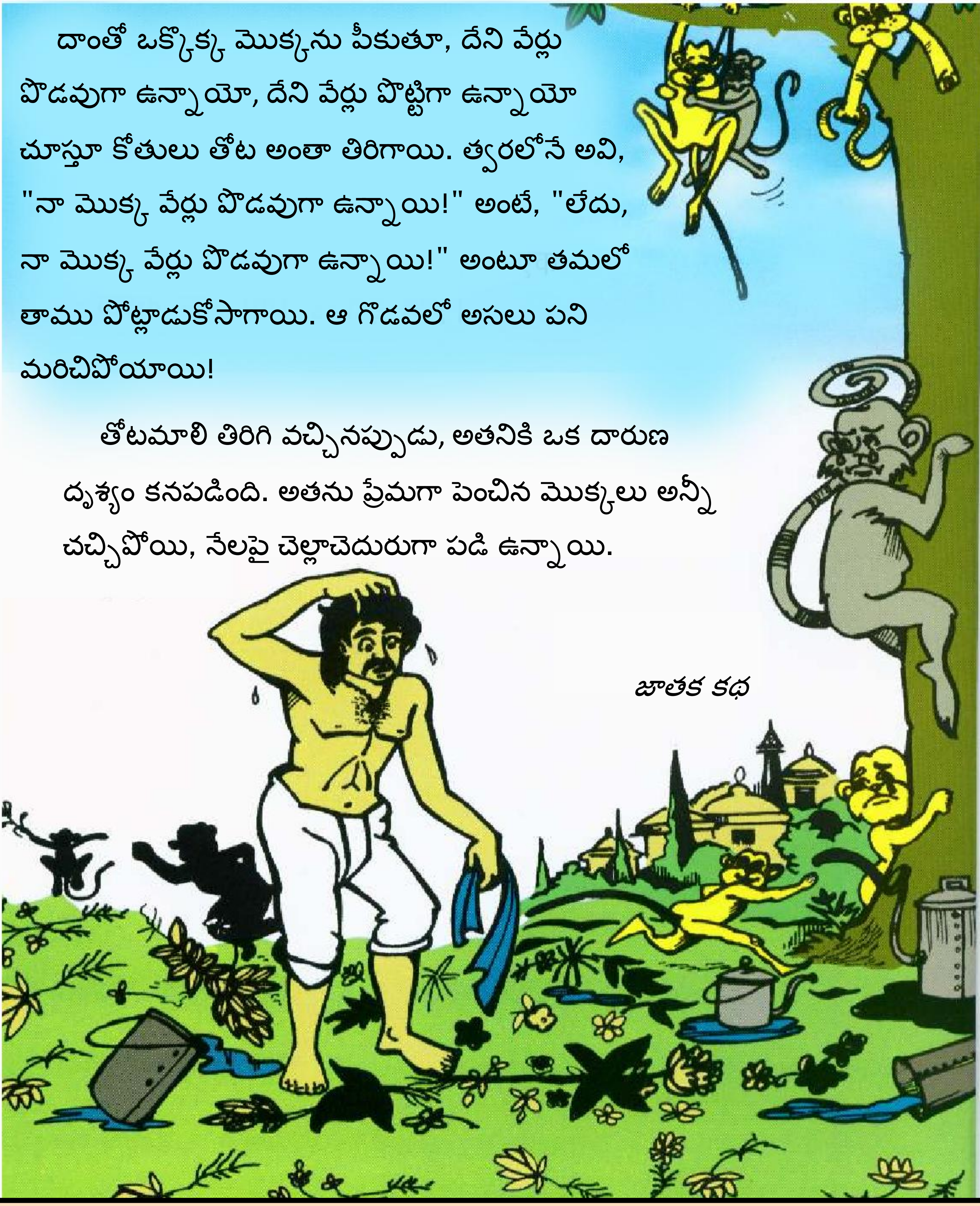
"కానీ ఎంత నీరు సరిపోతుంది?" అని ఒక చిన్న కోతి అడిగింది.

కోతుల నాయకుడు కాసేపు ఆలోచించి, "ప్రతి మొక్కను తీసి దాని వేర్లను చూడండి. వేర్లు పొడవుగా ఉన్న మొక్కలకు ఎక్కువ నీరు, వేర్లు చిన్నగా ఉన్న మొక్కలకు తక్కువ నీరు పొయ్యండి," అన్నాడు.

దాంతో ఒక్కొక్క మొక్కను పీకుతూ, దేని వేర్లు పొడవుగా ఉన్నాయో, దేని వేర్లు పొట్టిగా ఉన్నాయో చూస్తూ కోతులు తోట అంతా తిరిగాయి. త్వరలోనే అవి, "నా మొక్క వేర్లు పొడవుగా ఉన్నాయి!" అంటే, "లేదు, నా మొక్క వేర్లు పొడవుగా ఉన్నాయి!" అంటూ తమలో తాము పోట్లాడుకోసాగాయి. ఆ గొడవలో అసలు పని మరిచిపోయాయి!

తోటమాలి తిరిగి వచ్చినప్పుడు, అతనికి ఒక దారుణ దృశ్యం కనపడింది. అతను ప్రేమగా పెంచిన మొక్కలు అన్నీ చచ్చిపోయి, నేలపై చెల్లాచెదురుగా పడి ఉన్నాయి.

జాతక కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist S. P. Raju

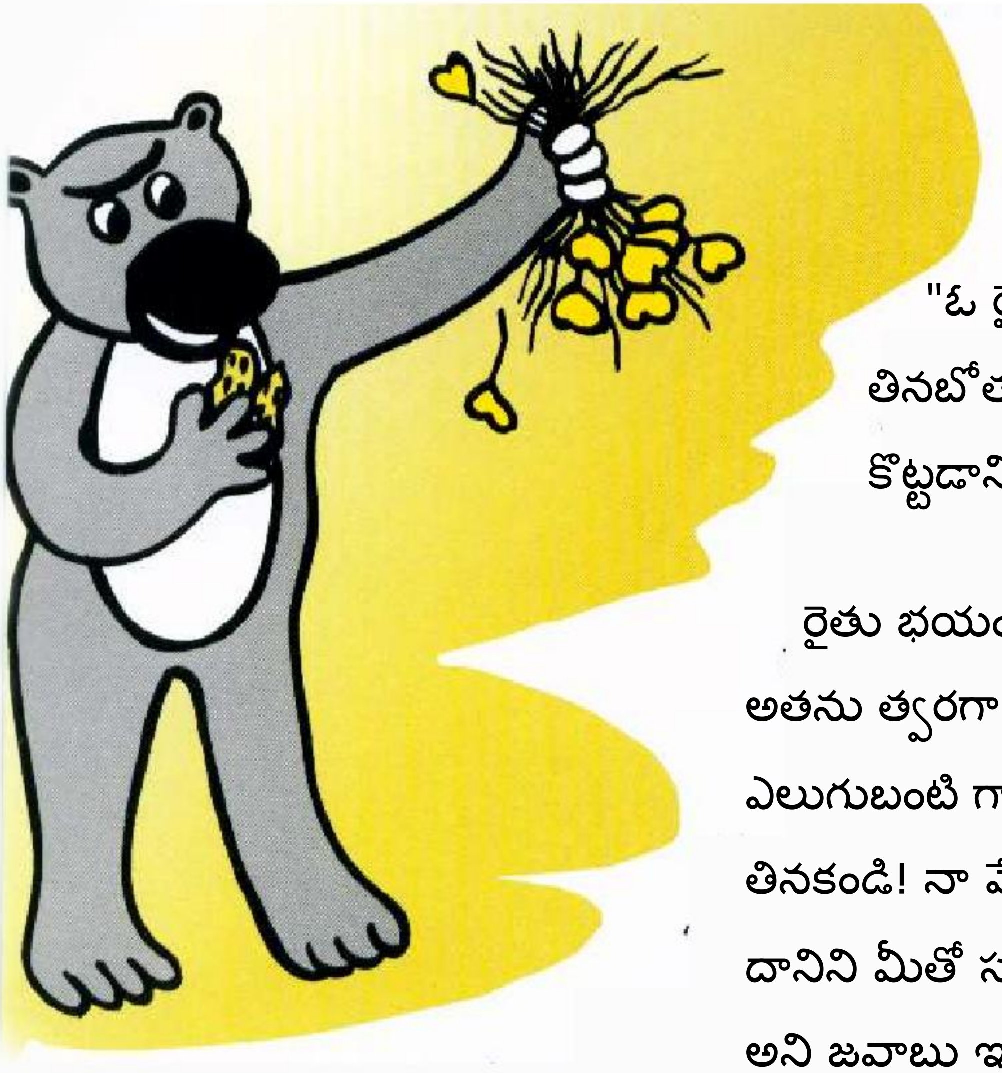
సగం నీకు, సగం నాకు

ఒకప్పుడు ఒక రైతుకి అడవి దగ్గర పొలం ఉండేది. ఆ పొలంలో వేరుశనగ విత్తాలని అతను నిర్ణయించుకున్నాడు. పొలం దున్నిన తరవాత, అతను గింజలను నాటాడు, నీరు పోసి కలుపు తీసి, పంట పండే వరకు వేచి ఉన్నాడు.

ఇదంతా ఎవరు చూస్తున్నారు? ఎలుగుబంటి!

ఒక రోజు ఎలుగుబంటి రైతు వద్దకు వచ్చి,

"ఓ రైతూ! నిన్ను తినబోతున్నాను!" అని చెప్పి, కొట్టడానికి తన పంజాని పైకి లేపింది!

రైతు భయంతో వణికిపోయాడు. కానీ అతను త్వరగా ఆలోచించి, "అయ్యా! ఎలుగుబంటి గారు! దయచేసి నన్ను తినకండి! నా వేరుశనగ పంట పండినప్పుడు, దానిని మీతో సమానంగా పంచుకుంటాను," అని జవాబు ఇచ్చాడు.

ఎలుగుబంటి తన పంజాను కిందకి దించింది. "వివరంగా చెప్పు!" అంటూ అరిచింది.

"ప్రతి మొక్కలో వేర్ల భాగాన్ని నేను తీసుకుంటాను, పై భాగాన్ని మీరు ఉంచుకోండి," అని రైతు అన్నాడు.

హమ్మయ్య! పంట కోసం వేచి ఉండటానికి ఎలుగుబంటి అంగీకరించింది. అది తిరిగి అడవిలోకి వెళ్లింది.

ఆ పంట కాలం అంతా రైతు చాలా కష్టపడి పనిచేశాడు. అతని పొలాలు పచ్చగా పెరిగాయి. పంట అద్భుతంగా ఉంది.

ఇప్పుడు ఎలుగుబంటి తన భాగం కోసం వచ్చింది. ఇచ్చిన మాట ప్రకారం మొక్కల పైభాగాన్ని దానికి ఇచ్చాడు రైతు.

అప్పుడు అతను వేరుశనగలను తన బండిలోకి ఎక్కించుకున్నాడు. కానీ అతను వెళ్లేటప్పుడు, ఎలుగుబంటి గర్జించింది, "ఆగు! నాకు కొన్ని వేర్లను ఇవ్వండి. వాటి రుచి చూడాలని అనుకుంటున్నాను."

రైతుకు వేరే మార్గం లేదు. అతను ఎలుగుబంటికి కొన్ని వేరుశనగలను ఇచ్చాడు.

వేరుశనగలను నమిలి, "ఈ వేర్లు రుచిగా ఉన్నాయి. కానీ నాకు ఇచ్చిన ఆకులు, కొమ్మలు అస్సలు రుచిగా లేవు. మీరు నన్ను మోసం చేశారు!" అని అరుస్తూ తన పంజా ఎత్తింది ఎలుగుబంటి...

రైతు వెంటనే ఇలా అన్నాడు: "ఎలుగుబంటి గారు! దయచేసి కోపగించుకోకండి! నేను మరొక పంటను పండిస్తాను. ఈసారి మీరు వేర్లను తీసుకోవచ్చు, నేను పైభాగాన్ని తీసుకుంటాను," అని అతను మాట ఇచ్చాడు.

హమ్మయ్య! వేచి ఉండటానికి అంగీకరించి అడవిలోకి తిరిగి వెళ్లింది ఎలుగుబంటి.

విత్తే కాలం వచ్చినప్పుడు, రైతు తన పొలంలో మొక్కజొన్నను విత్తాడు. అతను కష్టపడి పనిచేశాడు. మొక్కజొన్న బాగా, పొడవుగా పెరిగింది. ఎలుగుబంటి తన వాటాను అడిగింది. రైతు దానికి వేర్లను ఇచ్చాడు. అతను మొక్కజొన్న కంకులను తన బండిలోకి ఎక్కించుకుని వేగంగా వెళ్లిపోయాడు.

ఎలుగుబంటి వేళ్లను తిని చూసింది. "ఇవి ఏమాత్రం రుచిగా లేవు!" అని అది గుర్రుమని అరిచింది. "రైతు నన్ను మళ్లీ మోసం చేశాడు! అతను ఎప్పుడైనా ఇక్కడికి తిరిగి వస్తే, నేను అతనికి గుణపాఠం నేర్పుతాను!"

కానీ ఆ తెలివైన రైతు – మళ్లీ తిరిగి వస్తాడా?

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

మారిన ఇళ్లు

ఒకసారి ఒక ధనవంతుడు ఒక పెద్ద నగరంలో పదవీ విరమణ చేశాడు. అతను ఒక చిన్న గ్రామంలో ఒక అందమైన బంగళా కొన్నాడు. ఇల్లు మారిన తరవాత అతను తన కొత్త వరండాలో ప్రశాంతతను ఆస్వాదిస్తూ కూర్చున్నాడు.

కానీ మరుసటి రోజు ఉదయం, అతని ప్రశాంతత చెదిరిపోయింది!

ధనవంతుడి బంగళాకు ఎడమ వైపున ఒక కమ్మరి శాల, కుడి వైపున ఒక వడ్రంగి శాల ఉన్నాయి.

"బ్యాంగ్, బ్యాంగ్, క్లాంగ్, క్లాంగ్" అంటూ ఇనుమును సుత్తితో కమ్మరి కొట్టే శబ్దం రోజంతా వినిపించేది. ఇంకోవైపు "జ్‌జ్‌జ్‌నీః, జ్‌జ్‌జ్‌నీః," అంటూ వడ్రంగి రంపపు శబ్దం వినిపించేది.

విరామం లేని ఈ శబ్దాలకు ధనవంతుడి చెవులు చిల్లులు పడేవి. అతను విశ్రాంతి తీసుకోలేకపోయేవాడు, నిద్రపోలేకపోయేవాడు. అతను చాలా దుఃఖంలో ఉన్నాడు.

అతను ఇక ఇది భరించలేని రోజు వచ్చింది. అతను వడ్రంగిని, కమ్మరిని పిలిపించాడు. వాళ్లు వచ్చి అతని ముందు వినయంగా నిలబడ్డారు.

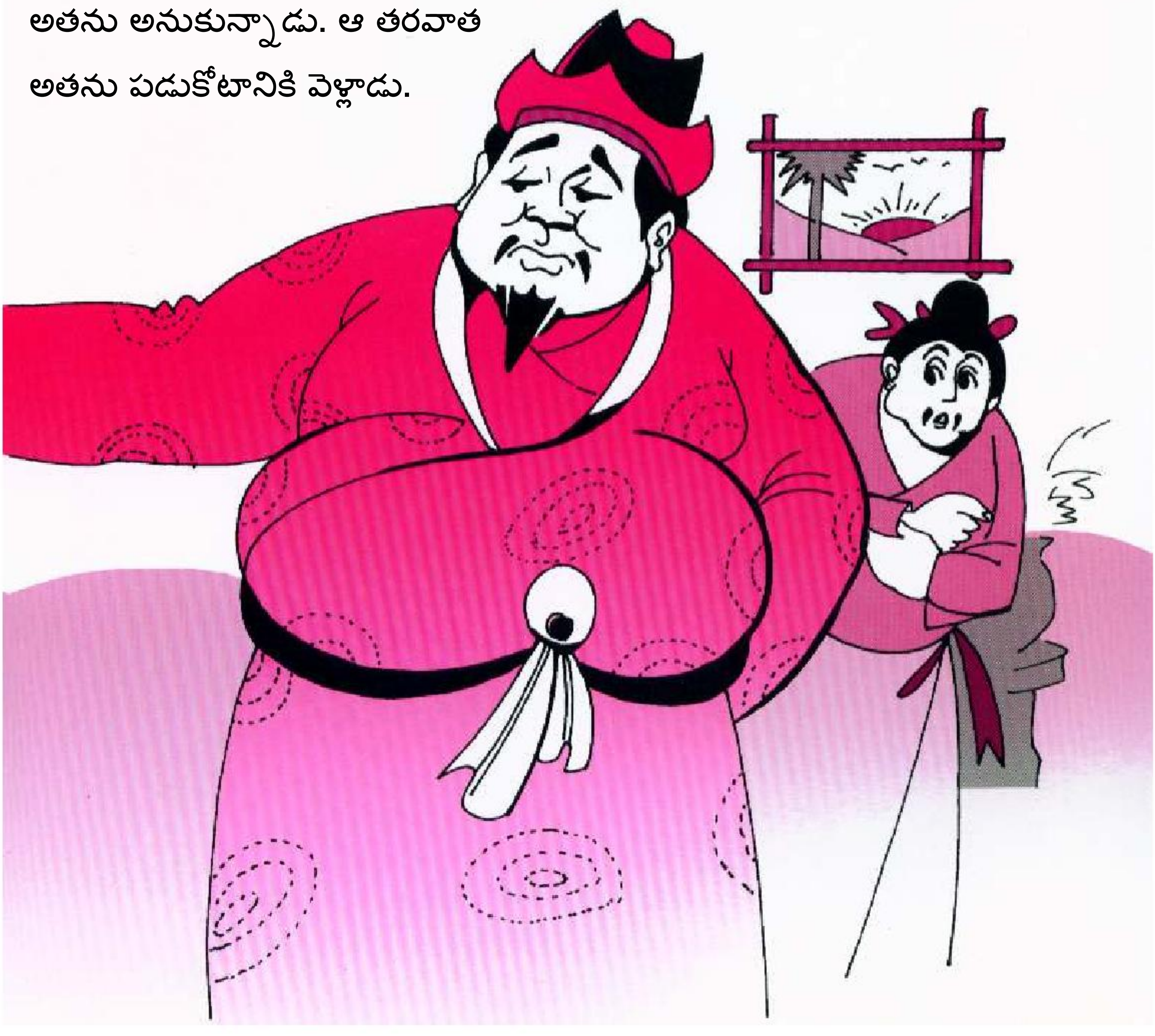

"మీ ఇళ్ల నుండి చాలా శబ్దం వస్తోంది, నేను విశ్రాంతి తీసుకోలేకపోతున్నాను, నిద్రపోలేకపోతున్నాను," అని వాళ్లతో చెప్పాడు.

"మాకు నిజంగా బాధగా ఉంది, అయ్యా," అని వారు బదులు ఇచ్చారు. "కానీ ఏం చేస్తాం? మేం పేదవాళ్లం, పని చేస్తేనే మాకు గడుస్తుంది!"

"దయచేసి మీ ఇళ్లను మార్చండి," అని ధనవంతుడు చెప్పి వారికి బాగా డబ్బులు ఇస్తానని అన్నాడు. ఆ ఇద్దరూ అందుకు అంగీకరించి, సంతోషంగా వెళ్లిపోయారు.

వాళ్లు తమ పనిముట్లు, ఇంటి సామాను బండ్లపైకి ఎక్కించుకోవడం చూసినప్పుడు ధనవంతుడు సంతోషించాడు. 'హమ్మయ్య! ఇక నేను హాయిగా నిద్రపోవచ్చు,' అని అతను అనుకున్నాడు. ఆ తరవాత అతను పడుకోటానికి వెళ్లాడు.

కానీ మరుసటి రోజు చెవులు చిల్లులుపడే అవే శబ్దాలకు అతను మేల్కొన్నాడు! ఏమి జరిగి ఉంటుంది? తెలుసుకోవడానికి అతను తన సేవకుడిని పంపాడు.

సేవకుడు పరిగెత్తుకుంటూ తిరిగి వచ్చాడు. "అయ్యా! కమ్మరి, వడ్రంగి ఇద్దరూ తమ ఇళ్లను మార్చారు. కానీ వడ్రంగి ఇంట్లోకి కమ్మరి మారాడు, కమ్మరి ఇంట్లోకి వడ్రంగి మారాడు!" అని అతను అన్నాడు.

కొరియన్ కథ

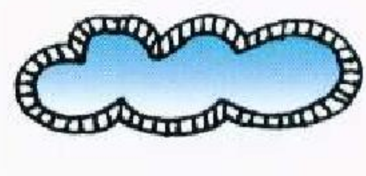
Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

Telugu K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist S. P. Raju

ఎవరి పక్షి?

ఆ ఉదయం ఆహ్లాదకరంగా ఉంది. తోట నిండా పూలు పూశాయి. చెట్లలో పక్షులు కిలకిలలాడుతూ పాడుతున్నాయి. పువ్వుల సువాసనను యువరాజు సిద్ధార్థ ఆస్వాదిస్తున్నాడు.

అకస్మాత్తుగా పక్షులు అరుస్తూ, ఎగరసాగాయి. 'ఏమైంది?' యువరాజు ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఆ సమయంలో ఆకాశం నుండి ఒక హంస సిద్ధార్థ కాళ్ల దగ్గర పడింది. హంసకి ఒక బాణం గుచ్చుకుని ఉంది. అది బాధ, భయంతో వణుకుతోంది!

ఆ పక్షిని సిద్ధార్థ తన చేతులలోకి తీసుకున్నాడు. జాగ్రత్తగా బాణాన్ని బయటకు తీశాడు. గాయానికి కొంత మందు రాశాడు. హంసను తన ఒడిలో పెట్టుకుని, వేళ్లతో సున్నితంగా నిమిరాడు. హంస కుదుటపడింది. దాని వణుకు ఆగిపోయింది.

సిద్ధార్థ సోదరుడు దేవదత్త అక్కడికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. సిద్ధార్థ ఒడిలో ఉన్న హంసను చూసి ఆగిపోయాడు.

"ఆ పక్షిని నాకు ఇవ్వు. అది నాది!" అని అతను అన్నాడు.

కానీ సిద్ధార్థ, "లేదు! ఈ పక్షి నాది. దాన్ని కాపాడింది నేనే," అని బదులు ఇచ్చాడు. అతను హంసను తన ఛాతీ దగ్గర ఉంచుకుని రాజభవనం వైపు నడిచాడు. దేవదత్తుడు అతనిని అనుసరించాడు.

ఇద్దరు సోదరులు రాజు వద్దకు వెళ్లారు. "సిద్ధార్థుడు నా పక్షిని నాకు ఇవ్వటం లేదు," అని దేవదత్తుడు ఫిర్యాదు చేశాడు.

"తండ్రీ, దేవదత్తుడు బాణం వేసి పక్షిని గాయపరిచాడు. కానీ నేను మందు వేసి దాని ప్రాణాన్ని కాపాడాను. కాబట్టి, పక్షి నాది," అంటూ సిద్ధార్థుడు జవాబు ఇచ్చాడు,

"నేను మొదట చూశాను! కాబట్టి, అది నాది," అన్నాడు దేవదత్తుడు.

రాజు కాసేపు ఆలోచించి, "దేవదత్తా, నువ్వు పక్షిని చంపడానికి ప్రయత్నించావు. కానీ సిద్ధార్థుడు దానిని కాపాడటానికి ప్రయత్నించాడు. ప్రాణాన్ని తీయడం కంటే ప్రాణాన్ని కాపాడటం గొప్పది. కాబట్టి పక్షి సిద్ధార్థుడికి చెందుతుంది," అని తీర్పు చెప్పాడు.

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

ఒంటె, నక్క

"ఓ, ఒంటె అన్నా!" అంటూ నక్క పిలిచింది. "నది అవతల చూడు! తియ్యని దోసకాయలు కనిపిస్తున్నాయా? మనం వెళ్లి వాటిని తిందాం!"

"అలాగే వెళదాం!" అని ఒంటె అంది. నక్కని తన వీపు పైకి ఎక్కించుకుని, నదిని దాటసాగింది ఒంటె.

అవతలి వైపుకి చేరుకున్నప్పుడు, నక్క కిందకు దూకింది. ఆ రెండూ పొలంలోకి ప్రవేశించి దోసకాయలను తినసాగాయి. మ్మ్మ్... చాలా రుచిగా ఉన్నాయి!

కొన్ని దోసకాయలు తినేసరికి నక్క పొట్ట నిండిపోయింది.. అప్పుడు అది అక్కడి నుండి వెళ్లిపోవాలని అనుకుంది. కానీ ఒంటె పొట్ట ఇంకా నిండలేదు.

నక్క అటూ ఇటూ పరిగెత్తసాగింది. "అన్నా!" అది కేకలు వేసింది. "నువ్వు తినటం ఇంకా పూర్తి కాలేదా?"

"నా కడుపు సగం కూడా నిండలేదు! నిశ్శబ్దంగా ఉండు, నన్ను తిననివ్వు," అని ఒంటె అంది.

"నేను మౌనంగా ఉండలేను! నా కడుపు నిండినప్పుడు అసలే ఉండలేను!" అని నక్క అంది. "తిన్న తరవాత ఆకాశం వైపు చూస్తూ అరవడం నా అలవాటు. నన్ను క్షమించు!" అంటూ అది అరవడం ప్రారంభించింది. "ఊఊఊ!"

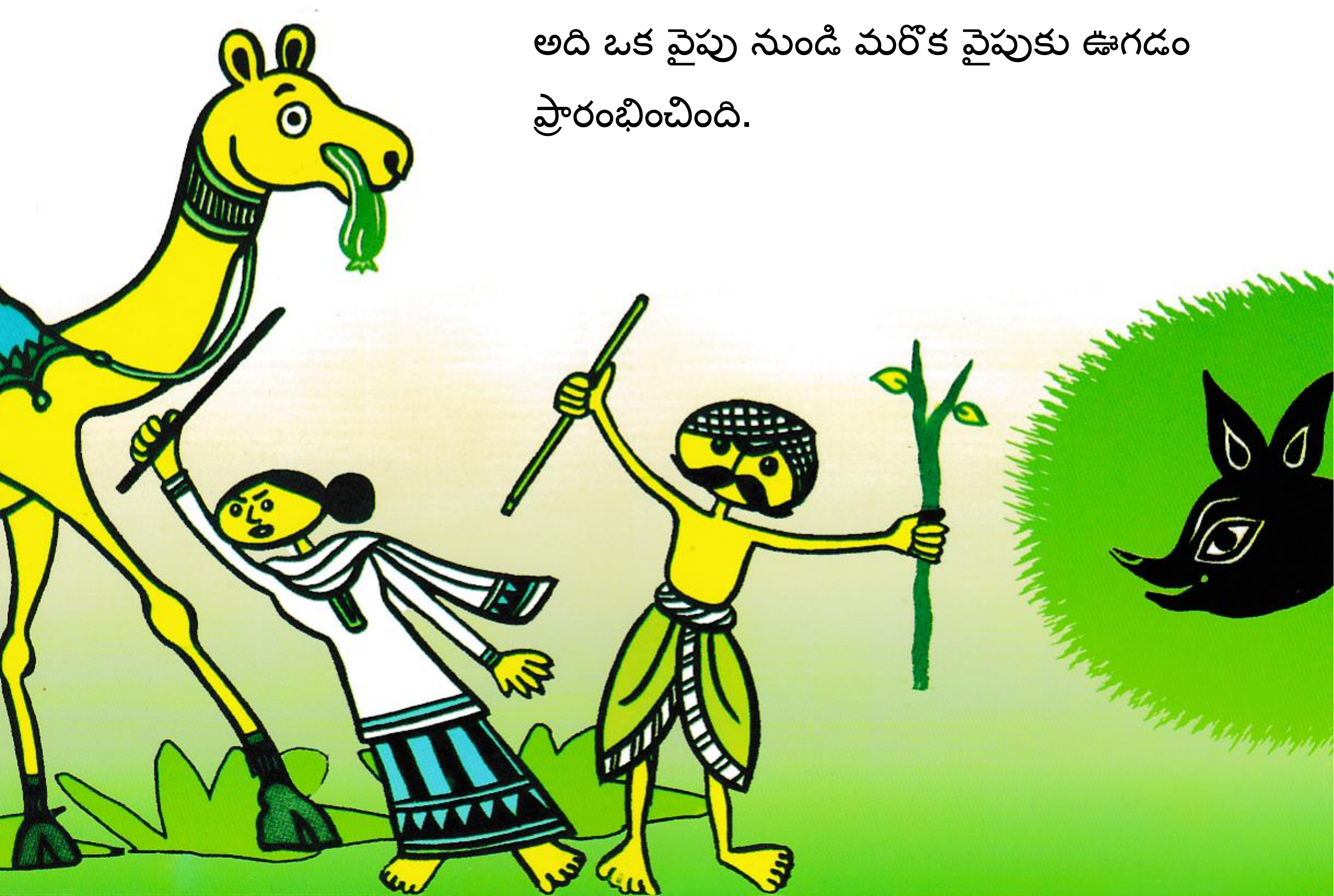
ఆ ప్రాంతంలోని రైతులు ఆ అరుపు విని కర్రలతో పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. నక్క పారిపోయి నది ఒడ్డు దగ్గర దాక్కుంది.

పాపం ఒంటె! అది దొరికిపోయింది! ప్రజలు దాన్ని పట్టుకుని బాగా కొట్టారు. ఏదో విధంగా అది తప్పించుకుని నక్క దగ్గరకు పరిగెత్తింది.

"అయ్యో! వాళ్లు నిన్ను బాగా కొట్టినట్టు ఉన్నారు!" అంది నక్క.

"పర్వాలేదు," అని ఒంటె బదులు ఇచ్చింది. "రా, నా వీపు మీద ఎక్కు. మనం ఇక్కడి నుంచి వెళ్లిపోదాం!"

వాళ్లు నది మధ్యలోకి చేరుకున్నప్పుడు, ఒంటె అకస్మాత్తుగా ఆగిపోయింది. అప్పుడు అది ఒక వైపు నుండి మరొక వైపుకు ఊగడం ప్రారంభించింది.

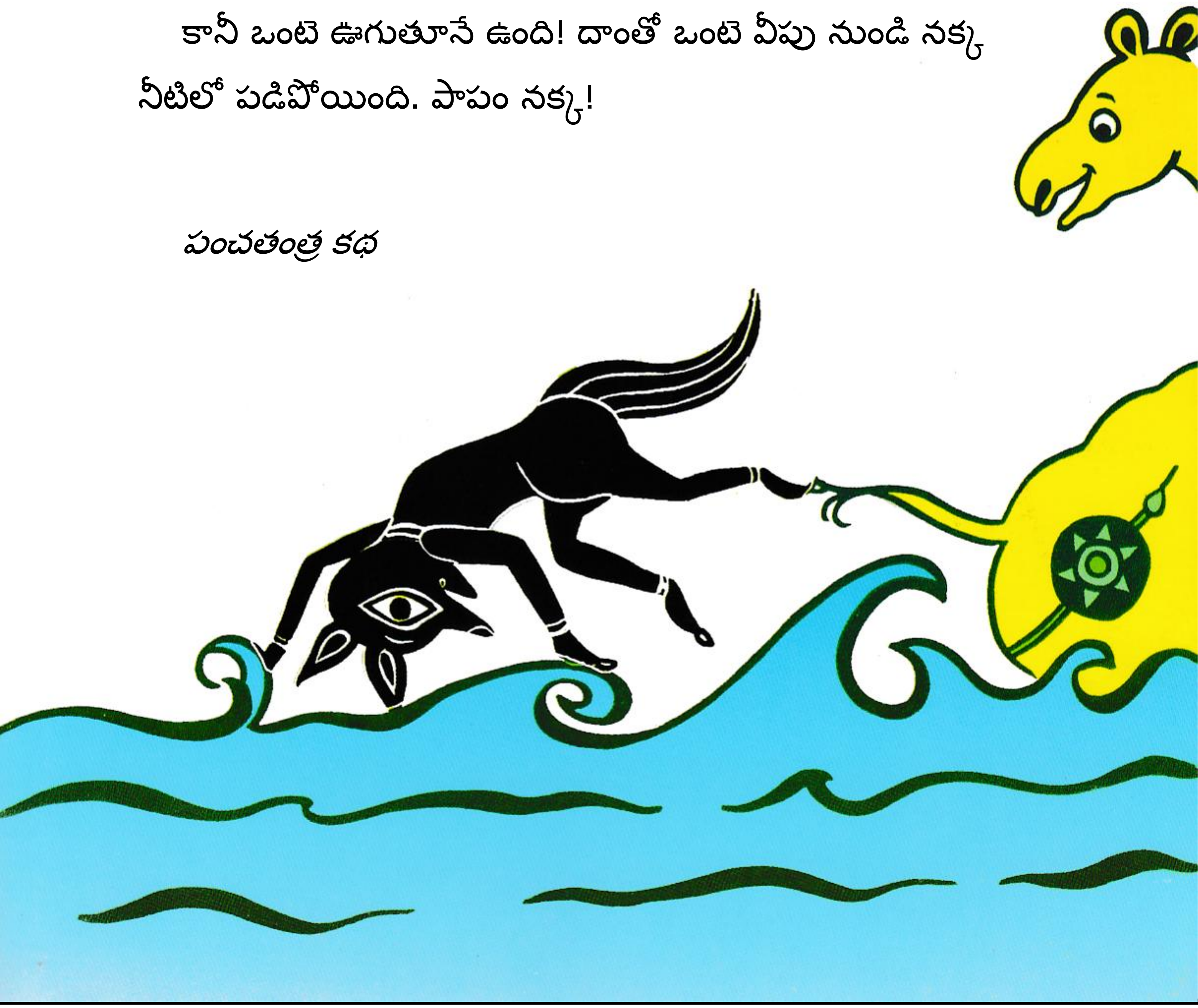

నక్క భయపడిపోయింది. "ఏయ్! నువ్వు ఇలా ఎందుకు ఊగుతున్నావు? నేను నీటిలో పడిపోతాను!" అంటూ అది అరిచింది.

"కంగారుపడకు, తమ్ముడూ! నాకు తిన్న తర్వాత ఊగడం అలవాటు ఉంది. నన్ను క్షమించు!" అంటూ ఒంటె ఇంకా వేగంగా ఊగసాగింది. "దయచేసి ఆపు!" అంటూ నక్క అరిచింది.

కానీ ఒంటె ఊగుతూనే ఉంది! దాంతో ఒంటె వీపు నుండి నక్క నీటిలో పడిపోయింది. పాపం నక్క!

పంచతంత్ర కథ

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation
Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy

ఒక కొమ్మ ప్రయాణం

"పటక్!"

ఒక చెట్టు నుండి ఎండిన కొమ్మ విరిగిపోయింది. అది నేలపై పడింది. కానీ అది అలాగే పడి ఉందా? అస్సలు కాదు! అది లేచి తిరగసాగింది.

కాసేపటికి ఆ కొమ్మ ఒక నదిని చేరుకుంది. అది కాసేపు నీటిలో మునిగింది, కాసేపు తేలింది. అది నీటి ప్రవాహంలో ఆడింది. అది చాలా సరదాగా గడుపుతోంది!

ఉన్నట్టుండి... సంగీతం! పైకి చూస్తే అక్కడ కూర్చున్న ఒక కోయిల పక్షి ఆ కొమ్మకి కనిపించింది. అది ఒక మధురమైన పాటను పాడుతోంది.

ఆ కొమ్మ నీటి అంచుకు వచ్చి పాట వింటూ ఉండిపోయింది.

అది కోయిలను మెచ్చుకోవాలని అనుకుంది. కానీ, "...", "..." ఆ కొమ్మ మాట్లాడలేకపోయింది!

అది మళ్లీ విచారంగా బయలుదేరింది.

కాసేపటికి ఒక గులాబీ పొద వద్దకు ఆ కొమ్మ వచ్చింది. అది, "నువ్వు చాలా అందంగా ఉన్నావు!" అని చెప్పాలని అనుకుంది కానీ అది కుదరలేదు.

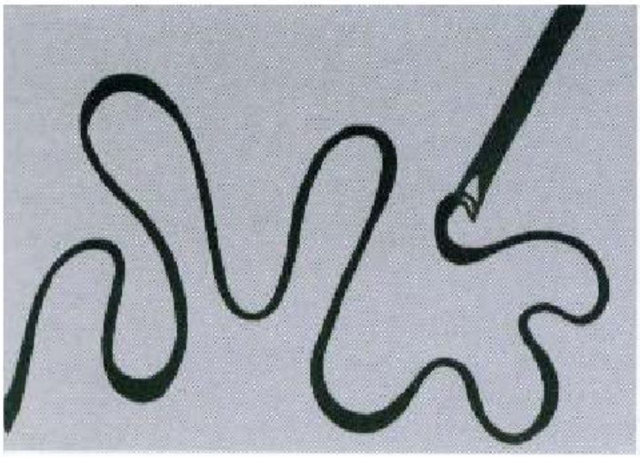
కొంచెం దూరం వెళ్లిన తరవాత పద్యం రాస్తున్న ఒక కప్ప దానికి కనిపించింది! ఒకటి, రెండు చరణాలను అది సూచించాలని అనుకుంది. కానీ, ఎప్పటి లాగానే దానికి కుదరలేదు.

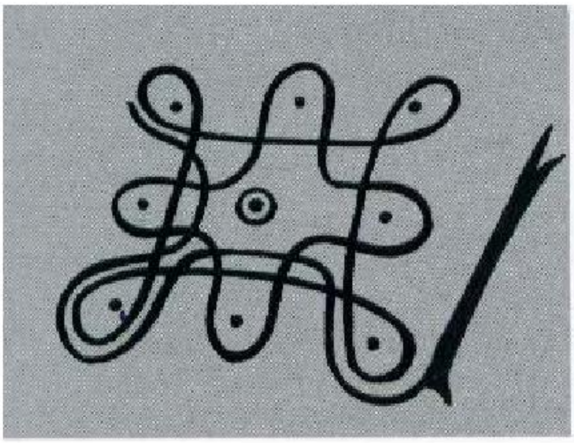
పాపం కొమ్మ! అది వెనక్కి తిరిగి, వచ్చిన దారిని చూసుకుంది.

ఆహ్! ఇదేంటి? నేల వెంబడి ఒక గీత నేరుగా కొమ్మ దగ్గరకు దారి తీసింది!

ఆ గీత అది నడిచి వచ్చిన దారి!

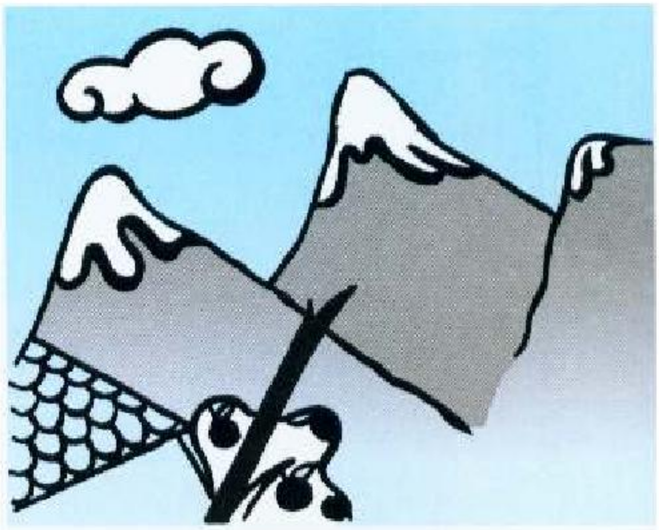
కొమ్మ ఆనందంతో గంతులు వేసింది. అది గీయడం ప్రారంభించింది. మొదట అది మరిన్ని గీతలు గీసింది. తరవాత అది బొమ్మలను గీసింది - కొట్టొచ్చే, అందమైన బొమ్మలు!

అడవిలోని జంతువులు, పక్షులు చుట్టూ గుమిగూడాయి. కానీ కొమ్మ గమనించలేదు. అది బొమ్మలు వేయటంలో మునిగిపోయింది.

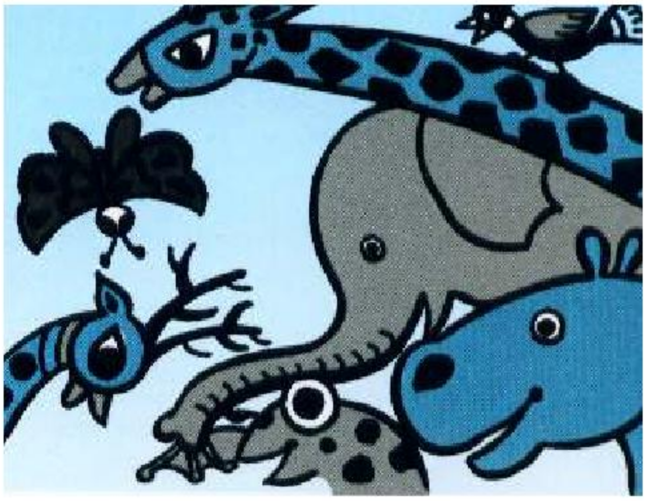
త్వరలోనే ఒక అద్భుతమైన ప్రకృతి దృశ్యం కనిపించింది. అది దారులను నింపి అన్ని దిశలలో వ్యాపించింది. అడవిలో ఎవరూ అలాంటిది చూడలేదు!

కొమ్మను ప్రశంసించాలని అందరూ అనుకున్నారు.

పక్షులు తమ రెక్కలు ఆడించి, పాడాయి. పువ్వులు వికసించి, ఊగాయి. సీతాకోకచిలుకలు కూనిరాగాలు తీశాయి. చెట్లు తమ కొమ్మలను సున్నితంగా ఊపాయి.

కానీ కొమ్మ వాటిని చూడలేదు, వినలేదు. దాని మనస్సు బొమ్మలతో నిండిపోయింది. అది గీసింది, గీసింది.

అకస్మాత్తుగా, ఆకాశం చీకటిగా మారింది. అయ్యో! టప్, టప్, టప్, టప్... వాన పడటంతో అందమైన బొమ్మలన్నీ కొట్టుకుపోయాయి! అడవి నిశ్శబ్దంగా ఏడ్చింది.

కానీ ఆ కొమ్మ ఏమాత్రం ఆందోళన చెందలేదు. అది కోరుకున్నప్పుడల్లా కొత్త బొమ్మలను గీయగలదు!

ఇప్పుడు అది ఒక ఆకు కింద దాక్కుని, వర్షం ఎప్పుడు ఆగుతుందా అని వేచి ఉంది. అదిగో! మబ్బులు అప్పుడే విడిపోతున్నాయి...

జాన్ లెచ్నర్ రాసిన 'ది క్లెవర్ స్టిక్' ఆధారంగా

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy